הלכה · משנה תורה · מפרשים · ציוני מהר״ן · ספר עבודה

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות עבודת יום הכפורים

רבי נחום אש

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות עבודת יום הכפורים

רבי נחום אש

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ציוני-מהרן-על-משנה-תורה-הלכות-עבודת-יום-הכפורים/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ו 4
פרק ג 4
הלכה ג 4
פרק ה 4
הלכה טו 4

פרק ב

הלכה ו

זה שנאמר בתורה כו' נמצא מזכיר את השם ביום זה י' פעמים כו' בראשונה היה מגביה את קולו בשם כיון שרבו פרוצים חזרו לאמרו בקול נמוך ומבליעו בנעימות עד שלא יכירו בו אפילו חבריו הכהנים. וכתב הכ"מ ומש"כ בראשונה היה מגביה את קולו ברייתא בר"פ עשרה יוחסין דף ע"א, ועי' בלח"מ שתמה ע"ד דבפ' עשרה יוחסין לא אמרו כן אלא על שם בן י"ב ולא על שם בן ד', אולם מקור דברי רבינו הם בירושלמי בפ"ג דיומא ה"ז דאיתא שם עשר פעמים היה כ"ג מזכיר את השם ביוה"כ כו' בראשונה היה אומרו בקול גבוה ומשרבו הפרוצין היה אומרו בקול נמוך א"ר טרפון עומד הייתי בין אחי הכהנים בשורה והטיתי אזני כלפי כה"ג ושמעתיו מבליעו בנעימות הכהנים, ומבוארים כל דברי רבינו, ועי' בציון ירושלים שם:

פרק ג

הלכה ג

ונותן שני הגורלות כו' ואם לא נתן לא עיכב אלא שחיסר מצוה שהנחה מצוה שאינה מעכבת וההגרלה מעכבת אע"פ שאינה עבודה לפיכך ההנחה כשירה בזר והעליית הגורלות מן הקלפי פסולה בזר. וכתב הכ"מ ומ"ש ואם לא נתן לא עיכב כו' הכי אמרי' ביומא ד"מ ע"ב ומ"ש וההגרלה מעכבת שם ומ"ש לפיכך ההנחה כשירה בזר והעלאת הגורלות מן הקלפי פסולה בזר נלמד ממ"ש בסמוך ע"כ. אבל לא הראה הדבר מפורש ועי' גם בלח"מ מש"כ בזה. אבל באמת דברי רבינו נובעין מהירושלמי פ"ד דיומא הל"א דאיתא שם ונתן אהרן אם נותן זר כשר ודכוותה אם העלה זר פסול ופריך ק"ו מה אם נתינה שכתוב בה בני אהרן אם נתן זר כשר העלייה שאין כתוב בה בני אהרן לא כש"כ לא צרכה דלא (פי' ל"צ אלא ה"ט) נתינה שאינה מעכבת אם נתן זר כשר עלייה שהוא מעכבת אם העלה זר פסול וע"ש בק"ע ובפ"מ דהנחה אינה מעכבת ומש"ה כשירה בזר אבל עליית הגורל מעכבת ולפיכך פסולה בזר ודברי רבינו מבוארין:

פרק ה

הלכה טו

והשני מן השנים שהגריל עליהם בסוף ירעה. עי' בכ"מ ולעיל בפט"ו מה' מעה"ק ה"ד שהאריך ליתן טעם מדוע פסק רבינו כרב לגבי ר"י. אולם בירושלמי דיומא פ"ו ה"א

מוחלפת השיטה דרב ס"ל שני שבזוג שני יקרב דס"ל בע"ח נדחין ור"י ס"ל שני שבזוג ראשון דבע"ח אינן נידחין ופסק רבינו שפיר כר"י וע"ש בש"ק ומרה"פ: